

עמ"ת 46560/07/14 - מדינת ישראל נגד מאהר אלפקיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 יולי 2014

עמ"ת 46560-07-14 מדינת ישראל נ'
אלפקיר

לפני כב' השופטת ורדה מרוז

מדינת ישראל	העוררת
מאהר אלפקיר	נגד המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת: עו"ד דפנה ינוביץ'- דוד

ב"כ המשיב: עו"ד טל

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ במ"ת 33754-04-14 מיום 22.7.14 (כב' ס. הנשיאה ש. שטיין) לפיה שחרר בית משפט קמא את המשיב בתנאי מעצר בית מלא בבית דודתו בלקייה, בכפוף להפקדת מזומן בסך של 15,000 ₪ וכן חתימה על ערבויות כספיות.
2. המשיב נעצר עד לתום ההליכים בהחלטה מיום 5.6.14 על ידי כב' השופט מזרחי, לאחר שמסכת הראיות לכאורה נבחנה ונמצאה מוצקה, כמו גם נקבע קיומה של עילת מעצר סטטוטורית.
3. במסגרת בקשה לעיון חוזר, בגדרה הוצעה החלופה בדמות דודת המשיב, אם ל-7 ילדים, קבע בית משפט קמא, הגם שבהיסוס, כי בהינתן התרשמותו מהחלופה ראויה והולמת ובהתחשב בנסיבות נוספות כפי שיפורטו להלן, ניתן לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים.

4. כתב האישום התלוי ועומד נגד המשיב, מייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, השגת גבול כדי לעבור עבירה כשהעבריין מזוין בצוותא, תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות וניסיון פציעה בנסיבות מחמירות.
5. על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.4.14 קשר המשיב קשר יחד עם שלושה אחרים לתקוף קטין, יליד 1998 ולשם כך הגיעו המשיב ואחרים לבית המשפחה, כאשר אחד מהם ממתין ברכב והאחרים רעולי פנים וחמושים בנשק קר, לרבות סכינים, נכנסו פנימה והחלו תוקפים את בני המשפחה, בין השאר, היכו בראשה של דלאל, ממחזיקות המקום, באמצעות סכין, דבר שהוביל לחבלה ובתוך כך המשיכו בתקיפה כאשר המשיב מנסה לדקור את הקטין באמצעות סכין.
6. משקבע בית משפט קמא דבר קיומן של ראיות לכאורה, התבקש תסקיר אודות המשיב. מתסקיר ראשון שהוגש בתאריך 27.5.14 עולה, כי מדובר בצעיר כבן 21, ללא הרשעות קודמות, אשר נמנע מהעמקת השיחה עם שירות המבחן, כמו גם נמנע מלחשוף את מעורבותו הרגשית בסכסוך. כמו כן, נמנע מלציין פרטים אודות הסכסוך השרוי בין משפחתו לבין משפחת הנפגע, הגם שמדובר בסכסוך ידוע, אשר בגדרו נערכה בעבר סולחה באמצעות מכובדי העדה.
- שירות המבחן התרשם, כי אין המשיב חש במצוקה חרף העובדה שמדובר במעצר ראשון וכי עמדתו לפיה יש לתת לגיטימציה לנקוט באלימות במצבים מסוימים, מלמדת על התנהגות אלימה ומתוכננת. זאת ועוד, המשיב הציג עצמו כקורבן והתקשה ליטול אחריות בגין מעשיו.
7. בנסיבות אלו ונוכח חומרת העבירות, הרקע לביצוען, הסכסוך התלוי ועומד בין משפחות המעורבים, הורה בית משפט קמא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
8. במסגרת הבקשה לעיון חוזר, נבחנה דודתו של המשיב והגם שנמצאה כאישה רצינית, אסרטיבית וראויה, דחה שירות המבחן את האפשרות שתשמש כחלופת מעצר, בין בשל היותה אם המטפלת ב-7 ילדים ובין בשל העדר תשתית טלפונית להוספת איזוק. בנוסף, שירות המבחן סבר כי עמדותיו של המשיב, חומרת האירוע שהיה מעורב בו, הסכסוך התלוי ועומד בין המשפחות והעובדה שנפתח תיק חדש על רקע אותו סכסוך, שוללת את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר.
9. בפני בית משפט קמא נטען, כי לאחר מעצרו של המשיב התקיימה סולחה נוספת בין המשפחות, אשר נכון לעת הזו הינה יציבה.
10. בית משפט קמא הורה כאמור על שחרור המשיב לבית דודתו, בהסתמכו על הסולחה שהושגה בין הניצים וכן על האמון שנתן בדודתו. כן, ייחס משקל לגילו הצעיר ולעברו הנקי של המשיב.

11. ב"כ העוררת טוענת, כי שגה בית משפט קמא בהחלטתו וכי לא היה מקום לשחררו לחלופת מעצר בהעדר המלצה מטעם שירות המבחן ובהינתן נסיבותיו המיוחדות של האירוע כפי שפורטו. זאת ועוד, לטענתה אין ראייה לכך שהסולחה אכן הושגה ואף אם הושגה, אין בה כדי ללמד על יציבות ביחסי הצדדים בהינתן העובדה שהאירוע נושא כתב האישום התרחש לאחר סולחה קודמת שהושגה בין הצדדים ולא צלחה.

12. ב"כ המשיב טען מנגד, כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט הנסמכת על שינוי בנסיבות ואיתור חלופת מעצר הולמת וראויה.

13. אין מחלוקת כי העבירות המיוחסות למשיב חמורות וחומרת יתר יש לעובדה שאלו בוצעו על רקע סכסוך בין משפחות, אשר אין לדעת אם הגיע לקיצו אם לאו.

בהעדר ראייה ברורה באשר לקיומה של סולחה, אין לייחס לה משקל רב.

בהתייחס לחלופת המעצר, סבורתני כי חרף הימצאה ראויה והולמת, הרי שאין להטיל את מלוא כובד המשקל והאחריות על אם ל-7 ילדים, אשר אין ידה משגת, אף אם רצונה כן ורציני, לפקח באורח צמוד במשך 24 שעות על המשיב. לכך יש להוסיף את אופיו של המשיב על פי התרשמות שירות המבחן כצעיר בעל דפוסי התנהגות עברייניים אשר סבור כי ניתן לפתור סכסוכים באמצעים אלימים.

14. בנסיבות אלו, סבורתני כי לא בשלה העת להורות על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים. עם זאת, אציין כי יתכן שבעתיד יהיה מקום לשקול זאת פעם נוספת, בכפוף להצעת חלופה טובה יותר ותוך דאגה וקבלת תסקיר משלים ביחס להשפעת תקופת המעצר על עמדתו של המשיב.

15. לפיכך, הערר מתקבל ואני מורה על מצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה והודעה היום כ"ו תמוז תשע"ד, 24/07/2014 במעמד הנוכחים.

ורדה מרוז, שופטת